

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16656/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Јекић, адвокат из ..., против тужене ББ, чији је пуномоћник Звонко Радовановић, адвокат из ..., ради сметања поседа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4554/22 од 25.01.2023. године, у седници већа одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4554/22 од 25.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 4554/22 од 25.01.2023. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 43587/21 од 12.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужена сметала тужиоца у последњем мирном и фактичком коришћењу стамбеног постора – гарсоњере у стамбеној згради у ул. ... бр. ..., тако што је неутрвђеног датума крајем јуна 2021. године одјавила бројило ЕД број ... које се водило на пок. ВВ, након чега је исто од стране радника Електродистрибуције демонтирано и однето у непознатом правцу и којим је тражио да суд наложи туженој да у року од 8 дана успостави раније стање у погледу снабдевања предметне непокретности електричном енергијом, тако што ће бројило вратити у електрични орман, све преко радника Електродистрибуције Београд, с тим да је, уколико то тужена не учини, успостављање ранијег стања на напред описани начин овлашћен да учини тужилац уз помоћ радника Електродистрибуције Београд. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере да суд наложи туженој да одмах и без одлагања успостави раније поседовно стање у погледу коришћења непокретности - гарсоњере у сутерену у ул. ... бр. ... у ..., тако што ће бројило ЕД ... вратити у електрични орман, све преко радника Електродистрибуције Београд, с тим да је, уколико то тужена не учини, успостављање ранијег стања на напред описани начин

овлашћен да учини тужилац уз помоћ радника Електродистрибуције Београд. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 4554/22 од 25.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У овој правној ствари, правноснажним решењем одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца. Правилна примена материјалног права и одлука о основаности тужбеног захтева у споровима за сметање државине, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, због чега различито одлучивање о тужбеним захтевима не представља неуједначену судску праксу.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Ревизија се односи на разрешење чињеничног питања конкретног спора чиме се у суштини оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Тужилац у ревизији указује на битне повреде поступка учињене пред другостепеним судом, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ревизијом побија решење донето у парници због сметања државине у којој је према наведеној одредби ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић